

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110211671
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6110211671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: B. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v R. R., E. č. XXXX/XX, do XX.XX.XXXX podnikajúci pod obchodným menom B. L., B.: XXXXXXXX, s miestom podnikania v R. R., E. č. XX, zastúpeného právnym zástupcom Lion Law Partners s.r.o., IČO: 36862461, so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského č. 14A, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Kočička, advokát a konateľ, proti žalovanému: B.. W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v R. R., A. cesta č. XXX, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária Kašuba spol. s r.o., IČO: 36859095, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 41, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Roman Kašuba, advokát a konateľ, o zaplatenie 29.874,53 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20C/54/2018-859 zo dňa 14.10.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, podľa ktorého dňa 01.02.2008 uzavrel žalobca ako budúci kupujúci a žalovaný ako budúci predávajúci zmluvu o budúcej kúpnej zmluve za súhlasného vyhlásenia obchodných spoločností D. - B., Z. E., s.r.o. a E., s.r.o., predmetom ktorej bolo dojednanie podmienok uzavretia budúcej kúpnej zmluvy ohľadne predaja nehnuteľností (sklad plynu súp. č. XXX na pozemku parc. č. L. XXXX/X a pozemky parc. č. L. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X na LV č.XXXX pre k.ú. A.) s tým, že budúca kúpna cena bola dohodnutá v sume 1.800.000,- Sk, z ktorej preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) mal podľa zmluvy odovzdať žalobca žalovanému v hotovosti, čo žalovaný potvrdil

podpisom na zmluve (bod 2.2); k uzavretiu kúpnej zmluvy do dojednanej doby (30.06.2009) nedošlo; poskytnutý preddavok považoval súd prvej inštancie za bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, pričom „bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol vzniká okamihom, kedy odpadol právny dôvod už poskytnutého plnenia; prijatý preddavok na budúce plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením vo chvíli, kedy žalovaný neuzatvoril zmluvu so žalobcom, t.j. kedy nedošlo k zrealizovaniu kúpy, až týmto okamihom odpadol právny dôvod, na základe ktorého žalobca plnil žalovanému; zmluva mala byť uzatvorená podľa posledného dodatku k zmluve do 30.06.2009; v konaní nebolo sporné, že do tejto lehoty k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo“; námietku premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovaným vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú, keď argumentoval, že „nárok bol uplatnený v zákonnej objektívnej trojročnej a subjektívnej dvojročnej lehote; žaloba bola podaná na súd dňa 28.05.2010 a objektívna a subjektívna lehota vzhľadom na vyššie uvedené začala plynúť v prípade vydania bezdôvodného obohatenia v čase, keď odpadol právny dôvod a to bolo dňa 30.06.2009; objektívna doba uplynula dňa 30.06.2012 a subjektívna premlčacia doba dňa 30.06.2011; žalobu podal na súd žalobca dňa 28.05.2010 a teda nárok by bol uplatnený v zákonom stanovenej premlčacej dobe“; súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že pri podpise zmluvy zo dňa 01.02.2008 skutočne vyplatil žalovanému sumu 29.874,53 € (900.000,- Sk) v hotovosti, keď v tomto smere argumentoval, že „žalobca v žalobe uviedol, že pri podpise zmluvy zo dňa 01.02.2008 vyplatil žalovanému zálohu 29.874,53 € a žalovaný potvrdil svojim podpisom na zmluve v súlade s bodom 2.2, že mu záloha bola vyplatená; vo svojej výpovedi žalobca uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 01.02.2008 bol živnostník, sumu ako preddavok, ktorú zaplatil, mal vedenú ako zálohu a nepotreboval iné potvrdenie; predložil fotokópiu príkazu na úhradu zo dňa 07.11.2007 na sumu 900.000,- Sk; je to prvotný doklad, kedy prvýkrát bola zaplatená záloha na kúpu nehnuteľností avšak v zmysle zmluvy zo dňa 07.11.2007, a to na účet D. - B., s.r.o., ktorého konateľom bola G. R.; z výsluchu svedkyne G. R., ktorá je v príbuzenskom vzťahu so žalovaným, bolo zistené, že uzatvorila so žalobcom zmluvu zo dňa 07.11.2007, v ktorej bola ako budúca predávajúca, lebo mala odkúpiť halu a vo svojej výpovedi tvrdila, že žalobcovi odovzdala hotovosť 900.000,- Sk ako zaplatenú zálohu; túto skutočnosť však žalobca v konaní nepotvrdil a teda v konaní nebolo preukázané, že by žalobcovi bola vrátená suma 900.000,- Sk ako preddavok, ktorý prvýkrát a jediný krát vyplatil v zmysle zmluvy z roku 2007; tieto skutočnosti žalobca ani netvrdil; sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že preddavok vyplatil iba jedenkrát, a to v roku 2007 na účet spoločnosti D. - B., s.r.o., o čom predložil príkaz na úhradu; do konania nepredložil dôkaz, že z jeho účtu odišla táto suma, ani či to bol podnikateľský účet alebo účet osobný; z takejto výpovede vyplýva, že v deň podpisu zmluvy zo dňa 01.02.2008 žalobca žalovanému ako fyzickej osobe neodovzdal preddavok na kúpnu cenu nehnuteľností; plnil v zmysle Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 07.11.2007 v prospech budúceho predávajúceho D. - B., Z. E., s.r.o. a okrem plnenia zo dňa 07.11.2007 iné plnenie nevykonal, ani nepreukázal, že žalovaný reálne disponoval predmetnými finančnými prostriedkami; v zmysle zmluvy zo dňa 01.02.2008 vzhľadom na vyššie uvedené nie je potom žalovaný vecne pasívne legitimovaný na vrátenie preddavku na budúcu kúpnu zmluvu, keďže žalobca nepreukázal, že reálne žalovaný preddavok prevzal; strany sporu v konaní nenavrhovali dôkazy, z ktorých by bolo možné zistiť a bolo by preukázané, že sa preddavok nachádzal na účte žalovaného a nie na účte obchodnej spoločnosti D. - B., s.r.o.; taktiež nepredkladali daňové doklady, z ktorých by bolo možné zistiť, či uvedenú sumu majú zahrnutú vo svojom účtovníctve a akým spôsobom, pokiaľ si to uplatňovali na daňových úľavách; z dôvodu, že neboli navrhované dôkazy na preukázanie reálnej existencie prevodov, t.j., či príjmové a výdavkové pokladničné doklady skutočne aj kryjú reálne plnenie finančných prostriedkov, súd takéto dôkazy nemohol vykonať“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol; navyše súd prvej inštancie uviedol, že „skutkové tvrdenia vo vyjadrení žalobcu zo dňa 18.05.2012 sú iné skutkové tvrdenia ako vyplývajú zo žaloby; žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok, i keď nedochádza k zmene žalobného petitu; poukazuje sa na príjmové a výdavkové pokladničné doklady a skutočnosť, že došlo k odovzdaniu predmetného preddavku účtovne a pokiaľ by súd mal v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 uvedené kvalifikovať ako prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka, čomu by zodpovedalo aj vyhotovovanie príjmových a výdavkových pokladničných dokladov na spornú sumu, ide o doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, čo v zmysle § 140 C.s.p. predstavuje zmenu žaloby; po zmene žaloby nárok žalobcu je premlčaný, keďže k zmene žaloby došlo dňa 18.05.2012 a subjektívna lehota uplynula dňa 30.06.2011“.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 50a ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 27.10.2021 (č.l. 886-892 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní konkrétne namietal, že:

(1) súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces v dôsledku nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku; vyjadril názor, že súd prvej inštancie nevysvetlil, čo treba považovať za iné (nové) skutkové tvrdenia v podaní zo dňa 18.05.2012 (bod 77 odôvodnenia); podľa neho nie je súvis medzi bodmi 1 až 75 odôvodnenia a odôvodnením v bodoch 76 až 78 odôvodnenia napadnutého rozsudku; súd prvej inštancie nevysvetlil obsah existujúcich zmlúv, t.j. zmluva zo dňa 07.11.2007 s dodatkom zo dňa 01.02.2008 a zmluva zo dňa 01.02.2008 v znení dodatkov v spojení so skutočnosťou, že výpisom z účtu preukázal poskytnutie sumy 900.000,- Sk na účet D. - B. dňa 07.11.2007, ktorú následne zadržoval žalovaný podľa vystavených účtovných dokladov; súd prvej inštancie nekonkretizoval konkrétny dôkaz, z ktorého vyplýva, že nepreukázal, že žalovaný preddavok reálne prevzal, nevyhodnotil vykonané dokazovanie a nevysvetlil, ako žalovaný nakladal s finančnými prostriedkami prijatými na účet D. - B. (žalobca pritom splnil dôkaznú povinnosť, že preddavok žalovanému poskytol); zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je spravodlivé, pretože žalovaný získal plnenie v rozsahu 900.000,- Sk, za ktoré neposkytol protihodnotu;

(2) pokiaľ ide o nevykonanie navrhnutých dôkazov argumentoval, že už na pojednávaní dňa 25.10.2011 žiadal, aby žalovaný preukázal, z akého účtu alebo kedy vybral sumu 900.000,- Sk a akým spôsobom ju žalobcovi vrátil a tiež, že nedošlo k výsluchu žalovaného po zrušujúcom rozhodnutí;

(3) pokiaľ ide o tvrdené nesprávne skutkové zistenia argumentoval, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazné bremeno, pretože preukázal, že poskytol žalovanému preddavok, ktorý bol zase povinný preukázať, že ho neprevzal; žalovaného pritom zaťažovala aj povinnosť preukázať, ako bolo z jeho strany nakladané s prvotne prijatou platbou na účet D. - B.; nesúhlasil preto so záverom, že neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočného poskytnutia sporného preddavku; poukázal aj na skutočnosť, že vo viacerých podaniach prezentoval svoju skutkovú argumentáciu, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku nedostal postačujúcu odpoveď; navyše súd prvej inštancie nezohľadnil zmenu obrany žalovaného a nevyhodnotil ani návrh dohody o urovaní zo strany žalovaného zo dňa 12.02.2010 ani podané trestné oznámenie z jeho strany;

(4) pokiaľ ide o tvrdené nesprávne právne posúdenie veci vyjadril názor, že v dôsledku nesprávnych skutkových zistení došlo zo strany súdu prvej inštancie aj k nesprávnej a nevhodnej aplikácii § 107 ods. 1, § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 151 ods. 1, § 191 ods. 1 a § 220 ods. 2 a 3 C.s.p.;

(5) ďalej žalobca argumentoval, že

(a) pokiaľ ide o „údajnú“ zmenu žaloby v podaní zo dňa 18.05.2012 nejde o zmenu žaloby (účtovné doklady spomínané už v predchádzajúcom podaní zo dňa 06.07.2010) a argumentácia o prevzatí dlhu nemôže predstavovať zmenu žaloby, pretože ide o právnu kvalifikáciu;

(b) pokiaľ ide o kasačnú záväznosť rozhodnutia najvyššieho súdu, z dovolacieho rozhodnutia nemožno vyvodit' konkrétny právny názor ohľadne konkrétnej právnej otázky, ide len o procesný pokyn, ako vo vytýkaných nedostatkoch odstrániť vadu zmätočnosti;

(c) súd prvej inštancie neriešil interpretáciu zmlúv z roku 2007 a z roku 2008 v zmysle § 266 Obchodného zákonníka s tým, že nakoľko návrh všetkých zmlúv vypracoval žalovaný, bolo potrebné ustanovenie článku II bodu 2.2 zmluvy zo dňa 01.02.2008 v zmysle § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka vykladať v neprospech žalovaného a na jeho ťarchu, ktorý nesie zodpovednosť za obsah zmluvy;

(d) konanie žalovaného vykazuje znaky zneužitia práva; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd po doplnení dokazovania výsluchom žalovaného na odvolacom pojednávaní v zmysle § 390 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Z obsahu spisu vyplýva, že po doručení odvolania žalobcu právnomu zástupcovi žalovaného na vyjadrenie, tento požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie k odvolaniu „minimálne o 15 dní“; súd prvej inštancie listom zo dňa 28.12.2021 oznámil právnomu zástupcovi žalovaného, že „na základe jeho žiadosti mu predlžuje lehotu na vyjadrenie o 15 dní“, keď uvedený list doručil právnomu zástupcovi žalovaného dňa 13.01.2022; žalovaný nedoručil súdu prvej inštancie žiadne vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, preto súd prvej inštancie dňa 25.01.2022 predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní žalobcu.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3.1 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4.3.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ohľadne nepreukázania vyplatenia žalovanej sumy žalovanému v hotovosti a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v tomto rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.3.3 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.3.4 Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že:

(1) dňa 28.05.2010 doručil žalobca súdu prvej inštancie žalobu, ktorú odôvodnil tým, že dňa 01.02.2008 uzavreli žalobca a žalovaný zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy v znení dodatkov k nej č. 1 zo dňa 10.06.2008, č. 2 zo dňa 31.10.2008 a č. 3 zo dňa 30.12.2008, predmetom ktorého bola dohoda o zániku zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, ak kúpna zmluva nebude uzavretá do 30.06.2009; predmetom zmluvy o budúcej kúpnej zmluve bol záväzok žalovaného, že do 30.06.2009 prevedie na žalobcu vlastnícke právo k špecifikovaným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX pre k.ú. A. (sklad plynu súp. č. XXX na pozemku parc. č. L. XXXX/X a pozemky parc. č. L. XXXX/X, 3, 4); v čase uzavretia zmluvy boli uvedené nehnuteľnosti v správe obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. (konateľka G.. G. R.) na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 22.01.2007 s tým, že žalovaný bol záujemca o kúpu od Fondu národného majetku a mal predbežný súhlas s kúpou; podľa obsahu zmluvy zo dňa 01.02.2008 pri podpise zmluvy dal žalobca žalovanému preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk), čo žalovaný potvrdil podpisom na zmluve (bod 2.2); k prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam

na žalobcu nedošlo; žalobca sa žalobou od žalovaného domáhal zaplataenia dlžnej sumy 29.874,53 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 29.874,53 € od 01.07.2009 do zaplataenia;

(2) podľa vyjadrenia žalovaného (č.l. 35 spisu) bol dňa 30.12.2009 žalobcovi vrátený preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk);

(3) podľa vyjadrenia žalobcu (č.l. 42 spisu) nedošlo k vráteniu preddavku, len sa formálne deklarovalo, že na konci roka žalovaný vrátil preddavok a na začiatku roka žalobca opätovne vyplatil preddavok z dôvodu, že žalovaný nemusel platiť daň z preddavku); išlo o roky 2008 a 2009 (doklady na č.l. 46-48 spisu); na doklade zo dňa „30.12.2009“ došlo k chybe v písaní, správne malo byť uvedené 30.12.2008;

(4) súd prvej inštancie platobným rozkazom žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel (č.l. 50 spisu), keď proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s odôvodnením vo veci samej (č.l. 57 spisu), v ktorom zopakoval svoju argumentáciu o vrátení preddavku;

(5) podľa vyjadrenia žalobcu (č.l. 101 spisu) žalovaný ešte v roku 2010 uznával svoj záväzok vrátiť preddavok v sume 29.874,53 €, o čom predložil návrh dohody o urovaní od právneho zástupcu žalovaného (č.l. 103 spisu);

(6) na pojednávaní dňa 20.09.2011 (č.l. 126 spisu) bol vypočutý žalobca, ktorý uviedol, že preddavok zaplatil bankovým prevodom, o čom predložil dôkaz: príkaz na úhradu zo dňa 07.11.2007 na sumu 900.000,-Sk na účet D. - B., Z. E., s.r.o. (č.l. 140 spisu); bola vypočutá svedkyňa C. W. (družka žalobcu a účtovníčka), ktorá uviedla, že na predloženom doklade mal byť správny dátum „31.12.2008“, pričom išlo o fiktívny doklad, pretože v skutočnosti nedošlo k žiadnemu prevzatíu finančných prostriedkov;

(7) vo vyjadrení (č.l. 137 spisu) žalobca vysvetlil správny dátum na účtovnom doklade 31.12.2008, keď priložil aj čestné prehlásenie účtovníčky G. L.;

(8) na pojednávaní dňa 25.10.2011 (č.l. 146 spisu) bol vypočutý žalobca, ktorý mal na pojednávaní účtovnú knihu a knihu účtovnej závierky na preukázanie zaúčtovania dokladov v roku 2008;

(9) do spisu predložený dodatok zo dňa 01.02.2008 (č.l. 171 spisu) k zmluve o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 07.11.2007 uzavretej medzi D. - B., Z. E., s.r.o. (budúci predávajúci) a žalobcom (budúci kupujúci), obsahom ktorého bolo dojednanie o vrátení sumy 900.000,- Sk s odôvodnením, že záväzky preberá žalovaný na základe zmluvy zo dňa 01.02.2008 (dodatok podpísala konateľka Mgr. G. R. a žalobca);

(10) do spisu predložená zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 07.11.2007 (č.l. 178 spisu) uzavretá medzi D. - B., Z. E. s.r.o. a žalobcom s tým, že žalobca uhradil D. - B., Z. E. s.r.o. preddavok v sume 900.000,- Sk; zmluva nahradila dohodu zo dňa 01.02.2007; podľa výpisu z účtu (č.l. 180 spisu) vložil žalobca na účet D. - B. dňa 07.11.2007 sumu 900.000,- Sk;

(11) na pojednávaní dňa 28.02.2012 (č.l. 184 spisu) bol vypočutý žalovaný, pričom uviedol, že peniaze od žalobcu nedostal; príjmové a výdavkové doklady podpísal, ale nedošlo ku skutočnému odovzdaniu peňazí; so spoločnosťou D. - B., Z. E. s.r.o. nemá nič spoločné, konateľka G. R. je jeho nevesta; bola vypočutá aj svedkyňa G. L. (účtovníčka žalobcu), ktorá účtovala doklady, ale nebola nikdy pri vyplácaní súm; právny zástupca žalovaného vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a námietku premlčania uplatneného nároku;

(12) na pojednávaní dňa 24.04.2012 (č.l. 204 spisu) sa vyjadril právny zástupca žalovaného ohľadne skutkového rozporu (plnenie inej osobe D. - B.); právny zástupca žalobcu predniesol návrh na vykonanie dokazovania, kto mal dispozičné právo k účtu D. - B.; návrh na doplnenie dokazovania súd prvej inštancie uznesením zamietol (č.l. 208 spisu);

(13) vo vyjadrení zo dňa 18.05.2012 (č.l. 211 spisu) žalobca doplnil skutkové tvrdenia o vyplatení preddavku na účet D. - B. v roku 2007 a následne o prevzatí dlhu zo strany žalovaného;

(14) vo vyjadrení zo dňa 23.05.2012 (č.l. 229 spisu) žalovaný uviedol, že doplnenie skutkových okolností predstavuje zmenu žaloby podľa § 95 ods. 1 OSP); nejde o prevzatie dlhu podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka (privatívna intercesia) ani podľa § 531 ods. 2 Občianskeho zákonníka (kumulatívna intercesia), kedy sa mení len osoba dlžníka, ale obsah záväzku zostáva rovnaký, pretože podľa vyjadrenia žalobcu nešlo o vstup do pôvodného záväzku (nešlo o prevzatie totožného dlhu); navyše podľa dodatku o vrátení preddavku v sume 900.000,- Sk žalobcovi zo strany D. - B. dlh ani neexistoval;

(15) vo vyjadrení zo dňa 31.05.2012 (č.l. 244 spisu) žalobca uviedol, že podanie zo dňa 18.05.2012 nie je zmenou žaloby, ale išlo len o právnu kvalifikáciu skutkových okolností prípadu;

(16) vo vyjadrení zo dňa 25.06.2012 (č.l. 251 spisu) žalovaný uviedol, že ide o zmenu žaloby, pretože v žalobe je ako skutkový dôvod uplatneného nároku uvedené plnenie poskytnuté žalobcom žalovanému v hotovosti pri podpise zmluvy zo dňa 01.02.2008, kým vo vyjadrení zo dňa 18.05.2012 je ako skutkový dôvod uplatneného nároku uvedený písomný právny úkon, ktorého obsahom malo byť prevzatie dlhu žalovaným voči žalobcovi na vrátenie plnenia poskytnutého inej osobe bezhotovostne dňa 07.11.2007,

príčom neboli ani splnené podmienky na prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka; tvrdenie, že nejde o zmenu žaloby zopakoval žalobca aj vo vyjadrení zo dňa 03.08.2012 (č.l. 261 spisu); (17) predložený výdavkový pokladničný doklad a príjmový pokladničný doklad zo dňa 01.02.2008 (č.l. 288 spisu) o vrátení sumy 900.000,- Sk žalobcovi zo strany D. - B., Z. E. s.r.o.; (18) na pojednávaní dňa 08.10.2012 (č.l. 289 spisu) bola vypočutá svedkyňa G. R., pričom uviedla, že žalovaný je jej svokor; sumu 900.000,- Sk odovzdala dňa 01.02.2008 žalobcovi v hotovosti; po ukončení zmluvy záväzky prevzal žalovaný; nemala pochybnosti, že žalovaný dňa 01.02.2008 prevzal 900.000,- Sk od žalobcu; s účtom obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E. s.r.o. v banke disponuje len ona; bol vypočutý aj žalobca, ktorý uviedol, že svedkyňa klame a nikdy od nej nedostal sumu 900.000,- Sk; (19) rozsudkom zo dňa 08.10.2012 súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu; na odvolanie žalovaného (č.l. 328 spisu, č.l. 352 spisu, č.l. 368 spisu a č.l. 486 spisu) odvolací súd rozsudok potvrdil vo výroku o priznaní istiny 29.874,53 € (č.l. 583 spisu); (20) na dovolanie žalovaného najvyšší súd ako súd dovolací uznesením sp. zn. 8Cdo/70/2017 zo dňa 27.06.2018 (č.l. 692 spisu) rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 29.874,53 € zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (dôvodom zrušenia bolo nedostatočné odôvodnenie rozsudkov, z ktorých nevyplývalo na základe ktorého právneho predpisu na vyhovieť žalobe postačovalo účtovné odovzdanie peňazí bez ohľadu na reálny hotovostný výdavok a príjem peňazí); (21) na pojednávaní dňa 09.10.2018 (č.l. 738 spisu) pripustil súd prvej inštancie zmenu žaloby v časti príslušenstva (úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29.874,53 € od 17.06.2010 do zaplatenia) a v prevyšujúcej časti uplatneného príslušenstva konanie zastavil; (22) v ďalšom konaní strany opakovali svoje tvrdenia ohľadne skutočnosti, či žalobca v priebehu konania zmenil žalobu alebo nie (č.l. 745 spisu; č.l. 779 spis); (23) na pojednávaní dňa 14.10.2021 (č.l. 857 spisu) vyhlásil súd prvej inštancie napadnutý rozsudok, ktorým žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v podstate s odôvodnením, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie v žalobe, že pri podpise zmluvy zo dňa 01.02.2008 skutočne vyplatil žalovanému sumu 900.000,- Sk v hotovosti; proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie zo dňa zo dňa 27.10.2021 (č.l. 886-892 spisu).

4.3.5 V prejednávanej spore zostalo medzi stranami ťažiskovo sporné reálne odovzdanie preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) zo strany žalobcu žalovanému na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008; dôkazné bremeno na preukázanie reálneho odovzdania peňazí žalovanému zaťažovalo v spore žalobcu, pretože „zmluva spísaná inak ako vo forme notárskej zápisnice nie je verejnou listinou, u ktorej by sa predpokladala pravdivosť a pravosť jej obsahu; obsah súkromnej listiny je potrebné dokazovať; dôkazné bremeno pritom leží na tom účastníkovi, ktorý zo súkromnej listiny vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky" (porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 120/2020 zo dňa 19.08.2020); najvyšší súd v zrušujúcom uznesení sp. zn. 8Cdo/70/2017 zo dňa 27.06.2018 vyjadril záväzný právny názor (§ 455 C.s.p.), že na preukázanie odovzdania peňazí žalovanému podľa zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 nestačí predloženie príjmových a výdavkových pokladničných dokladov (t.j. preukázanie len účtovného odovzdania peňazí) bez preukázania ich skutočného poskytnutia žalovanému aj s poukazom na skutočnosť, že ani zo samotnej zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 01.02.2008 nevyplýva, že k odovzdaniu peňazí (preddavku) žalovanému došlo účtovne; odvolací súd sa po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, podaného odvolania žalobcu a obsahu spisu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať reálne odovzdanie preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalovanému na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008; podľa výpovede samotného žalobcu ako účastníka konania na pojednávaní dňa 20.09.2011 nedošlo k odovzdaniu preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalovanému v hotovosti dňa 01.02.2008 pri podpise zmluvy o budúcej kúpnej zmluve (t.j. na základe predložených príjmových a výdavkových pokladničných dokladov nedošlo podľa výpovede samotného žalobcu k reálnemu odovzdaniu žiadnych finančných prostriedkov); podľa tvrdenia žalobcu na tomto pojednávaní došlo k poskytnutiu preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalovanému bankovým prevodom dňa 07.11.2007 na účet obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o., ktoré tvrdenie žalobca preukazoval príkazom na úhradu zo dňa 07.11.2007 na sumu 900.000,-Sk na účet D. - B., Z. E., s.r.o. (č.l. 140 spisu); na pojednávaní dňa 20.09.2011 bola ako svedkyňa vypočutá C. W. (družka žalobcu a jeho účtovníčka ako podnikateľa), ktorá potvrdila, že v prípade predložených príjmových a výdavkových pokladničných dokladov išlo o fiktívne doklady a v skutočnosti na ich základe nedošlo k žiadnemu prevzatíu finančných prostriedkov; žalobca tak reálne odovzdanie preddavku v sume 29.874,53 €

(900.000,- Sk) žalovanému preukazoval poukázaním tejto sumy na účet tretej osoby dňa 07.11.2007, t.j. pred uzavretím zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008; z dokazovania však nevyplýval záver, že by sa poukázaný preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) na účet obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. dostal do dispozície žalovaného ako budúceho predávajúceho podľa zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008; žalobca ani nepreukázal, že by žalovaný mal taký vplyv na obchodnú spoločnosť D. - B., Z. E., s.r.o., z ktorého by vyplynul záver, že mohol disponovať s poskytnutým preddavkom v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk, zo samotnej skutočnosti, že konateľkou uvedenej obchodnej spoločnosti bola nevesta žalovaného takýto záver nevyplýva; z dokazovania navyše vyplynul záver, že preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) bol na účet obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. zo strany žalobcu vložený dňa 07.11.2007 (č.l. 180 spisu) a to na základe zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 07.11.2007 (č.l. 178 spisu) uzavretej medzi D. - B., Z. E. s.r.o. a žalobcom, ktorá bola ukončená dodatkom zo dňa 01.02.2008 (č.l. 171 spisu) podľa ktorého sa preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) vracia žalobcovi s odôvodnením, že záväzky preberá žalovaný na základe zmluvy zo dňa 01.02.2008 (žalovaný nebol zmluvnou stranou dodatku); pre právne posúdenie veci nie je rozhodujúce, že vrátenie preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalobcovi, ku ktorému malo podľa výpovede svedkyne G. R. na pojednávaní dňa 08.10.2012 (č.l. 289 spisu) ako aj podľa predloženého príjmového a výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 01.02.2008 (č.l. 288 spisu) dôjsť dňa 01.02.2008, žalobca poprel; nakoľko žalobca nepreukázal reálne odovzdanie preddavku v sume 29.874,53 € žalovanému, tomuto po 30.06.2009 nevznikla povinnosť vrátiť preddavok žalobcovi, žaloba žalobcu na vrátenie preddavku bola nedôvodná a súd prvej inštancie ju správne zamietol.

4.3.6 Odvolací súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že zmluvu o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 07.11.2007 v spojení so zmluvou o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 je potrebné chápať ako prevzatie dlhu (§ 531 Občianskeho zákonníka); ak aj medzi žalobcom, žalovaným a obchodnou spoločnosťou D. - B., Z. E., s.r.o. existovala (žalobcom implicitne tvrdená) dohoda, že povinnosť previesť na žalobcu dohodnuté nehnuteľností v k.ú. A. prevezme na seba žalovaný z obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o., z dokazovania žiadnym spôsobom nevyplýval záver, že by žalovaný prevzal na seba (aj) záväzok vrátiť žalobcovi preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) poskytnutý obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. na základe zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 07.11.2007; prevzatie povinnosti previesť na žalobcu vlastnícke právo k dohodnutým nehnuteľnostiam (dlh) nemožno stotožňovať s povinnosťou vrátiť skôr poskytnutý preddavok obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. (z obsahu samotnej zmluvy zo dňa 01.02.2008 naopak vyplýva povinnosť preddavok opätovne žalovanému poskytnúť).

4.3.7 Nakoniec ako uviedol najvyšší súd v zrušujúcom uznesení sp. zn. 8Cdo/70/2017 zo dňa 27.06.2018, nižšie súdy nedostatočne vyhodnotili zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom ohľadne spôsobu plnenia žalovanému, ktorú mali posúdiť ako zmenu žaloby podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 v spojení s § 470 ods. 2 C.s.p., resp. podľa § 140 C.s.p.; v tejto súvislosti odvolací súd udáva, že podanie žalobcu zo dňa 18.05.2012 v zmysle viazanosti názorom najvyššieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí (§ 455 C.s.p.) obsahovo posudzuje ako zmenu žaloby (nejde len o právne posúdenie veci ako to tvrdil žalobca, pretože došlo aj k zmene samotných skutkových tvrdení, ktoré mali byť v prípade ich preukázania základom pre následné právne posúdenie); napriek uvedenému žalobca v priebehu celého konania opakovane zdôrazňoval, že z jeho strany nejde o zmenu žaloby a ani žiadny návrh na pripustenie zmeny žaloby v tomto smere nepodal; podľa názoru odvolacieho súdu tento postoj žalobcu ako pána sporu (dominus litis) je potrebné rešpektovať, pretože v sporovom konaní nemožno proti výslovne prejavenej vôli žalobcu pripustiť zmenu žaloby (z hľadiska prejednávaneho sporu tak bolo potrebné na neskoršie skutkové tvrdenia žalobcu neprihliadať a posudzovať dôvodnosť podanej žaloby len z hľadiska jej pôvodného skutkového odôvodnenia, t.j. posúdiť len splnenie dôkazného bremena žalobcu ohľadne jeho tvrdenia, že pri uzavretí zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 vyplatil žalovanému preddavok v sume 29.874,53 €).

4.3.8 Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 C.s.p.) odvolací súd udáva, že:

(1) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nepovažuje za nepreskúmateľný a odôvodnenie napadnutého rozsudku neporušilo právo žalobcu na spravodlivý proces; z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že k zamietnutiu žaloby žalobcu došlo na základe právneho posúdenia súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie v žalobe, že pri podpise zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 skutočne vyplatil žalovanému sumu 29.874,53 € (900.000,- Sk) v

hotovosti, preto nemožno dospieť k záveru, že napadnutý rozsudok vôbec neobsahuje vysvetlenie dôvodov rozhodnutia (R 2/2016); z dokazovania nevyplýval odvolaním tvrdý záver, že preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) poukázaný dňa 07.11.2007 na účet obchodnej spoločnosti D. - B., Z. E., s.r.o. „následne zadržoval žalovaný podľa vystavených účtovných dokladov“; súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nevyčítal žalobcovi „nepredloženie dôkazu, z ktorého vyplýva, že nepreukázal, že žalovaný preddavok reálne prevzal“, ale neunesenie dôkazného bremena na preukázanie tvrdenia žalobcu, že preddavok v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) dňa 01.02.2008 v hotovosti odovzdal žalovanému; nebolo ani povinnosťou súdu prvej inštancie „vysvetliť ako žalovaný nakladal s finančnými prostriedkami prijatými na účet D. - B.“, pretože žiadna takáto skutočnosť z dokazovania nevyplývala (išlo len o nepreukázané tvrdenie žalobcu);

(2) súd prvej inštancie neporušil právo žalobcu na vykonanie navrhnutých dôkazov; pokiaľ žalobca tvrdil, že „už na pojednávaní dňa 25.10.2011 žiadal, aby žalovaný preukázal, z akého účtu alebo kedy vybral sumu 900.000,- Sk a akým spôsobom ju žalobcovi vrátil“ je potrebné zdôrazniť, že povinnosť žalovaného preukázať vrátenie preddavku by vznikla až po preukázaní poskytnutia preddavku žalovanému zo strany žalobcu, k preukázaniu ktorej skutočnosti v prejednávanej spore zo strany žalobcu nedošlo; pokiaľ žalobca ďalej tvrdil, že „nedošlo k výsluchu žalovaného po zrušujúcom rozhodnutí“ z obsahu spisu vyplýva, že pred vyhlásením napadnutého rozsudku žalobca na opakovanom výsluchu žalovaného netrval;

(3) súd prvej inštancie dospel aj k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ uviedol, že žalobca nepreukázal poskytnutie preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalovanému (ohľadne dôkazného bremena žalobcu porovnaj citovaný nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 120/2020 zo dňa 19.08.2020) a nie je dôvodné odvolacie tvrdenie žalobcu, že „žalovaný bol povinný preukázať, že preddavok neprevzal“; rovnako nebol žalovaný povinný preukázať „ako bolo z jeho strany nakladané s prvotne prijatou platbou na účet D. - B.“, pretože preukázanie tohto tvrdenia z dokazovania nevyplývalo; nakoniec pokiaľ nebolo preukázané poskytnutie preddavku v sume 29.874,53 € (900.000,- Sk) žalovanému dňa 01.02.2008, nebolo potrebné vysporiadať sa so zmenou procesnej obrany žalovaného ani s obsahom návrhu dohody o urovnaní zo strany žalovaného zo dňa 12.02.2010; (4) právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za správne, pretože po uplynutí dohodnutej doby na splnenie povinnosti žalovaného previesť na žalobcu vlastnícke právo k dohodnutým nehnuteľnostiam by v prípade poskytnutia preddavku vznikla žalovanému povinnosť tento preddavok vrátiť ako bezdôvodné obohatenie z titulu plnenia poskytnutého na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol; aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení a jeho premlčaní (vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku) preto považuje odvolací súd za správne právne posúdenie veci; na správnosť právneho posúdenia vecí nemá vplyv záver súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi nepatrí;

(5) pokiaľ ide o:

(a) spornú zmenu žaloby aj odvolací súd podanie žalobcu zo dňa 18.05.2012 vyhodnotil ako zmenu žaloby podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 v spojení s § 470 ods. 2 C.s.p. (bod 4.3.7 odôvodnenia); aj argumentácia o prevzatí dlhu predstavuje zmenu žaloby, pretože nejde len o právne posúdenie veci, ale aj o tvrdenie o novej právnej skutočnosti (zmluva o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 07.11.2007), z ktorej má vyplývať uplatnený nárok, jej obsah je potrebné dokazovať a až následne právne posúdiť (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2019 zo dňa 14.03.2019);

(b) kasačnú záväznosť rozhodnutia dovolacieho súdu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/70/2017 zo dňa 27.06.2018 bol odvolací súd povinný pri rozhodovaní rešpektovať (§ 455 C.s.p.), pretože najvyšší súd vyslovil záväzný právny názor, že na preukázanie tvrdeného poskytnutia preddavku žalovanému nie sú dostačujúce predložené príjmové a výdavkové pokladničné doklady, ale je potrebné preukázať reálne (skutočné) poskytnutie preddavku žalovanému zo strany žalobcu; súčasne bol povinný odvolací súd rešpektovať aj názor najvyššieho súdu ohľadne významu zmeny skutkových tvrdení žalobcu oproti žalobe v priebehu konania;

(c) ustanovenie § 266 Obchodného zákonníka nemožno v prejednávanej spore aplikovať, pretože medzi stranami nejde o obchodný záväzkový vzťah (§ 1 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 261 Obchodného zákonníka);

(d) zákaz zneužitia práva žalobca v odvolaní neuviedol (výslovne skutkovo nepopísal) žiadne konkrétne konanie žalovaného, ktoré by mohol súd posudzovať ako zneužitie práva; samotné uzavretie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 01.02.2008 nepovažuje odvolací súd za konanie žalovaného, ktoré by vykazovalo znaky zneužitia práva (súčasne platí, že zneužitie práva, t.j. šikanózný výkon práva nestačí len tvrdiť, ale sa musí vždy preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto tvrdí, že

je takýmto výkonom práva poškodený); na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako aj právne posúdenie veci ohľadne nedôvodnosti žaloby považuje odvolací súd za vecne správne, pričom aj odvolací súd dospel k záveru, že pre rozhodnutie vo veci nebolo potrebné vykonať navrhnuté dokazovanie (body 4.3.2 až 4.3.8 odôvodnenia); odvolací súd navyše nepovažuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, t.j. rozsudok, ktorý by neobsahoval uvedenie žiadnych dôvodov (R 2/2016).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu (100 %); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nesprávne viazal povinnosť nahradiť trovy konania na právoplatnosť rozsudku, bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.